

KO JE KO

Dejan Acović (1970, Gornji Milanovac) klasični je filolog, bibliotekar i književni prevodilac, član Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Nakon poslova u obrazovanju i kulturi (Kulturni centar i Gimnazija u Gornjem Milanovcu), aktivnije se bavi književnim prevođenjem te objavljuje u serijskim i monografskim publikacijama. Prevodi sa starogrčkog, latinskog, francuskog, engleskog i savremenog grčkog jezika.

Helen Garner (Helen Garner; 1942, Džilong, Australija), autorka je romana *Monkey Grip* (1977), *The Children's Bach* (1984), *Cosmo Cosmolino* (1993), *Spare Room* (2008). Objavila je i knjige novela *Honour & Other People's Children* (1980) i *Postcards from Surfers* (1985). U Australiji je stekla najveću publiku zahvaljujući dokumentarnim knjigama *The First Stone* (1995), *Joe Cinque's Consolation* (2004) i *This House of Grief* (2014). Poslednja objavljena knjiga je *The Season* iz 2024. Dobitnica je brojnih priznanja, među kojima su i Melbourne's Prize for Literature, medalja Australijskog književnog društva i druge. Živi u Melburnu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao redovni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatiki teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940*. (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015), *Anatomija robe: ogledi iz kritike političke ekonomije* (sa Alparom Lošoncem, 2016), *Kom-*

parativna književnost i kultura – kritički uvod (2019) i *Kapitalizam i književnost : fragmenti jedne (ne)obične povesti* (sa Alparom Lošoncem, 2020) i *Atmosfera kraja* (2024); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srпкиnje), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srпкиnje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *Upotrži za glavnim junakom* (2003; priče), *Srпкиnin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srпкиnji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srпкиnji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srпкиnje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020), *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021) i *Pesnički glasovi: intervjui* (2024). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“, „Ljuba Nenadović“. Živi u Novom Sadu.

Vladislava Gordić Petković, redovna profesorica na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je monografije *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995) i *Hemingvej: poetika kratke priče* (2000), zbirke naučnih studija *Korrespondencija: tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Na ženskom kontinentu* (2007), *Mistika i mehanika* (2010) i *Put ka slici sveta* (2024). Njeni eseji, književne kritike i kolumne sabrani su u knjigama *Virtuelna književnost* (2004), *Virtuelna književnost 2* (2007), *Književnost i svakodnevnica* (2007) *Formatiranje* (2009), *Put ka slici sveta* (2024) i *Memorijska pena: raščitanje* (2025). Zbirku članaka *Književnost s praga veka: ogledi i iz anglofone književnosti* (2019) objavila je u koautorstvu s Ivanom Đurić Panunović, a sa Mladenom Jakovljevićem studiju *Književni um i područja fantastike* (2023). Priredila je za štampu kritička izdanja drama Vilijama Šekspira *Koriolan*, *Hamlet* i *Magbet*, *Buku i bes* Vilijama Foknera i izbor iz književnog dela Antonija Isakovića za ediciju *Deset vekova srpske književnosti*. U saradnji sa Arijanom Luburić Cvijanović sačinila je zbornik radova *Nova lica svetske književnosti* (2012). Priredila je antologije *Novosadska ženska proza: od ispovesti do putopisa* (2020) i *Regiona: antologija regionalne ženske književnosti* (2022).

Aleksandra Žeželj (1977, Beograd), završila je osnovne, master i doktorske studije na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Članica je Hemingvejevog društva (SAD), Ficldžeraldovog društva (SAD) i Udruženja za anglo-američke studije Srbije. Dobila je zvanje naučnog saradnika u oblasti jezik i književnost – nauka o književnosti (2021). Objavljuje u nacionalnim i međunarodnim naučnim zbornicima i naučnoj periodici. Samostalni istraživač. Autorka je sledećih knjiga: *Normative Masculinity and Its Subversion in Tennessee Williams' World and Style* (2016), *Hemingvej i rod: pisac u mreži teorije* (2018), *Pesnik i jedan čitalac: ogledi o poeziji i prozi Dragana Lakićevića* (2020), *Zbirka leptirova: ogledi o angloameričkoj književnosti* (2021), *Valjarević u dijalogu* (2022). Živi u Beogradu.

Daniela Zel (*Daniela Seel*; 1974, Frankfurt na Majni, Nemačka), pesnikinja, prevoditeljka i urednica u izdavačkoj kući *kookbooks*. Pesme su joj objavljivane u brojnim časopisima i antologijama. Objavila je više zbirki poezije, među kojima su *ich kann diese stelle nicht wiederfinden* (2011), *was weißt du schon von prairie* (2015), *Auszug aus Eden* (2019) i *Nach Eden* (2024). Dobitnica je brojnih nagrada za poeziju, a među njima se izdvaja Klajstova nagrada (Kleist-Preis) koju je dobila 2025. godine. Pesme su joj prevedene na poljski, slovački, češki, norveški, danski i druge jezike. Živi i radi u Berlinu.

Slobodan Zubanović (1947, Beograd), piše pesme, eseje i studije. Knjige pesama: *Kupatilo* (1973), *Iz zaostavštine* (1982), *Domaći duh* (1983), *Reporter* (1986), *Strategija lirike* (1992), *Sarkofag* (1998), *Save as* (2005), *Dorčolski diskont* (2006), *Kad budem imao 64 godine* (izbor, 2008), *Soneti sa sela* (2009), *Trebalo bi to da pročitaš* (2013), *Starac i pesme* (2015), *Ogledi oko stola* (2018), *Listajući vetar (izabrane pesme, 2021) i Vidi vidi* (2023). Knjige eseja, putopisa, razgovora, priča i studija: *Deset pesama – deset razgovora* (koautor M. Pantić, 1992), *Skok preko senke* (1995), *Drum za Kareju* (1998), *More oko Beograda* (2005), *Slik* (2005), *Atlas o Crnjanskom* (2007), *U tri i deset za Rumu* (2011), *Točak* (2021) i *Poezija nas gleda* (2024). Priredio više knjiga. Pesme su mu prevedene na engleski, ruski, francuski, italijanski, nemački, poljski, rumunski, beloruski, kineski, švedski, slovenački i makedonski jezik. Zastupljen je u mnogim antologijama poezije. Dobitnik je Nagrade „Branko Miljković” (2016), Zmajeve nagrade (2009), Nagrade „Desanka Maksimović” (2007), Disove nagrade za sveukupno pesničko delo (2005), nagrada „Vasko Popa” (1998), „Milan Rakić” (1986), „Isidora Sekulić” (1983), Nolitove nagrade (1995), kao i posebnog priznanja za vrhunski doprinos nacionalnoj kulturi Republike Srbije (2010). Živi u Beogradu.

Tin Lemac (1983, Zagreb), književni kritičar, teoretičar i autor. Životopis Diplomirao je i dok-

torirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na području stilistike lirskog teksta. Član je Društva hrvatskih književnika, Matice hrvatske, Hrvatskog filološkog društva. Uređuje književni časopis Republika. Radi kao docent na Odjelu za kroatistiku Sveučilišta u Zadru. Objavio je sledeće studije: *Autorsko, povijesno, mitsko: pjesnički diskurz Vesne Parun – teorija i interpretacija* (2015), *Poetičke simetrije u pjesništvu Josipa Pupačića* (2017), *Stil pjesništva Anke Žagar* (2018), *U ime autora: prolegomena za teoriju i stil ispovjedne lirike* (2019), *Crna kosa tanatosa: poetičko-stilska obzorja u pjesništvu Marije Čudine* (2020), *O pjesmi pjesmom: Metadiskurzivne relacije u poeziji* (2023), *Slika, refleksija, znak: Uvod u stilističko razmatranje nekih aspekata poetske morfologije* (2023), *Pečati i kistovi: Izbor iz književnih kritika 2011–2021*. (2024), *Poetska hiperbola: Stilska, poetička, žanrovska i autopoetička kategorija* (2024); poezija: *Bubnjar* (2019), *Stavak o jednoj maloj kritici* (2020), *Naseobine* (2021), *Bajkoviti portreti* (2025); proza: *Život i smrt Filipa Kaurina* (2022) i *Čudni su putovi književni* (2020).

Sara Matin (1998, Sombor), zaposlena je u istraživačkom zvanju na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa treću godinu doktorskih akademskih studija. Na Odseku za srpsku književnost završila je osnovne i master akademske studije, odbranivši master rad pod naslovom „Proširivanje granica književnosti: proza Leonida Šejke i Bogdana Bogdanovića”. Piše i objavljuje kritičke prikaze i naučne radove.

Milutin Ž. Pavlov (1943, Kikinda), diplomirao je studije glume u klasi Ljubice Ravasi 1966. godine u Novom Sadu. Pesnik, pripovedač, esejista, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac. Objavio je sledeća dela: poezija – *Vatra zrelog bagrema* (1973), *Ženi sam rekao ljubav* (1977), *Nad glinom žito* (1986), *Bela jesen u novembru* (1991), *Pas izgubljenog čoveka* (2014); esejistika – *Esej o glumcu* (2000), *Majstori plavih violina* (2017) i *Pisac u ogledalu Marsela*

Prusta (2021); romani – *Suvi žig knjige drugova* (1979), *Šarmer male varoši* (1990, 1995), *Rasput* (1994), *Velizar i Đurđica* (2000), *Galop gospodina Aresa* (2003), *Nebo je veliko dugme* (2006), *Dobošarski ponedeljak* (2009), *Kostim na sceni divljih ruža* (2011), *Čokoladni prah ujakovih vrata* (2023) i *Lica nestalog romana* (2024); publicistika – *Severni revir belog rudara* (1975); knjige pripovedaka – *Razaznajem tornjeve* (1971, 1989), *Klovnovi dolaze u podne* (1982), *Duhovi kartonskog kofera* (2005), *Cipele vranog konja* (2007), *Žuti fijaker* (2008), *Dobošarije* (2008), *Teretni voz* (2017), *Slika Edvarda Munka u kući moga brata* (2020) i *Dan familijarnog slikanja* (2022); dečja poezija – *Sve ptice iz dedinog šešira* (1998) i *Majstori plavih violina* (2017). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za književni rad. Prevođen je na makedonski, ruski, mađarski, jermenski, nemački, rumunski i albanski jezik. Živi i stvara u Novom Sadu.

Dragan Prole (1972, Novi Sad), bavi se klasičnom nemačkom filozofijom i savremenom filozofijom. Doktorsku disertaciju „Pojam povești u Hajdegerovoj i Hegelovoj filozofiji” odbranio je 2006. godine. Objavljene knjige: *Huserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i po-vest – Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića – prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010), *Humanost stranog čoveka* (2011), *Unutrašnje inostranstvo – filozofska refleksija romantizma* (2013), *Tradicijska nastave filozofije* (2014), *Pojave odsutnog – prilozi savremenoj estetici* (2016), *Jednakost nejednakog – fenomenologija i rane avangarde* (2018), *Ničeovi trubaduri* (2021), *Sedam smrtnih grehova – ogledi iz uporedne fenomenologije* (2022) i *Pećinski zaokret* (2024). Dobitnik je Nagrade „Nikola Milošević” Drugog programa Radio Beograda za najbolju teorijsku knjigu 2011. godine. Prevodi sa nemačkog jezika. Živi u Novom Sadu i radi na Filozofskom fakultetu.

Nikola Radosavljević (1994, Smederevska Palanka), pesnik, prozni pisac i prevodilac. Završio je master studije germanistike i radi kao

nastavnik nemačkog jezika u Arandelovcu. Piše poeziju i prozu, a bavi se i prevodenjem s nemačkog i engleskog jezika. Dobitnik je više književnih priznanja, među kojima se posebno ističe *Timočka lira* na 63. Festivalu kulture mladih Srbije u Knjaževcu 2024. godine. Radovi su mu objavljivani u brojnim zbornicima i publikacijama. Izdvajaju se: *Rukopisi, Šraf, čovjek-časopis*, *Književne vertikale*.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), arhivista, profesor ruske književnosti u penziji, prevoditelj s ruskog i mađarskog jezika. Objavljuje radove u domaćim, ruskim i mađarskim književnim časopisima. Objavila knjige: *Upotrazi za figurama* (proza u šest ruku, 2012), *Parodijski plan romana Dostojevskog* (doktorska disertacija 1991; 2013) *Sneško u tropima* (translatološki eseji, 2013), *Ili ne* (autobiografski eseji, 2018) i *Književne konjušnice* (eseji, 2022). Autorka je antologije ruske ženske poezije *Uzvodno od suza* (2009). Prevela je pedeset knjiga lepe književnosti. Dobitnica je više nagrada: Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2002), Nagrada 9. Međunarodnog salona knjiga „Laza Kostić“ za prevod (2003), Nagrada Udruženja književnika prevodilaca Srbije „Miloš N. Đurić“ za prevod godine (esejistika, 2004), Nagrada za prevod s mađarskog Baszalikom műfordítói Díj a Szentteleky Napok tanácsa (2005), Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (drugi put, 2013), nagrada na konkursu „Stevan Sremac – bal u Elemiru“ (2020). Živi u Senti.

Maja Rogač Stančević (1973, Novi Sad), doktorirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše studije, eseje i književnu kritiku. Objavila je studije *Figuralnost i figurativnost* (2008) i *Istorija, pseudologija, fama* (2010). Objavljuje kritičke tekstove u periodici. Živi u Novom Sadu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz

komparativne književnosti završio je u Nici. Saraduje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti dvadesetog veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017), *Nema oaze : luftroman* (2018), *Ništa nije ničije* (2020), *Varvarin u Evropi – švajcarska sveska* (2022), *Vreme vode* (2023) i *Lusi* (2025). Živi u Beogradu.

Goran Stanković (1958, Niš), piše poeziju, prozu, eseje i bavi se priređivačkim radom. Objavio je knjige pesama: *Lik i pozadina* (1984), *Kvantna mehanika* (1987), *Cyberpunk* (1991), *Prethodna knjiga* (1996), *Terra Incognita* (1997), *Četiri doba* (1999), *Litanije* (2008), *Biće skoro propast sveta* (izabrane pesme, 2012) i *Lik stvarari koje dolaze* (2016); knjige proze: *Hronike o Hlojgeu* (koautor, 1991) i *Terra Marginalis* (koautor, 1997); roman: *U traganju za zlatnom lipom* (2000). Od 1989. do 1999. godine radio je kao glavni i odgovorni urednik književnog časopisa *Gradina* i urednik izdanja u istoimenoj izdavačkoj kući. Od 1999. do 2002. bio je direktor Niškog kulturnog centra. Od 2002. je urednik i glavni urednik u istoj ustanovi kulture. Dobitnik je Prosvetine nagrade, Nagrade „Branko Miljković“ i Pečata varoši Sremsko-karlovačke. Živi u Nišu.

Lusi Stivens (*Lucy Stevens*; 1990, London, Velika Britanija), završila je studije filozofije na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Prevodi prozu i esejistiku s engleskog i srpskog jezika. Članica je Udruženja književnih prevodilaca Srbije, a od 2020. ima status slobodne umetnice. Prevodila je dela Dejvida Grejbera, Džordža Sondersa, Pola Bitija, Peti Smit, Doroti Parker. Živi i radi u Beogradu.

Darko Suvin (1930, Zagreb), akademik Kanadske akademije, profesor emeritus književnosti, istaknuti međunarodni teoretičar naučne fantastike. Doktorirao je 1970. u Zagrebu disertacijom „Dramatika Ive Vojnovića: geneza i struktura” i radio na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na Katedri za komparativnu književnost od 1959. do 1967. Preselio se u Kanadu, gde je od 1968. predavao dramsku književnost i naučnu fantastiku na Univerzitetu Makgil u Montrealu. Verovatno je najpoznatiji svetski teoretičar naučne fantastike, koju je definisao kao književnost kognitivnog očuđenja. Njegovo ključno delo je knjiga *Metamorphoses of Science Fiction: On the Poetics and History of a Literary Genre* (Metamorfoze naučne fantastike: o poetici i istoriji književnog žanra), objavljeno 1979. Pored podučavanja i pisanja o naučnoj fantastici, bio je suurednik naučnog časopisa *Science-Fiction Studies* od osnivanja 1973. do 1981. Na zagrebačkom SFeraKon-u je 2009. godine dobio Nagradu Sfera za životno delo. Dela: *Dva vida dramaturgije: eseji o teatarskoj viziji* (1964), *Od Lukijana do Lunjika* (1965), *Other Worlds, Other Seas: Science-Fiction Stories from Socialist Countries* (1970), *Uvod u Brehta* (1970), *Russian Science Fiction, 1956–1970: A Bibliography* (1971), *Andere Welten, andere Meere* (1972), *Autres mondes, autres mers* (1973), *Science-Fiction Studies: Selected Articles on Science Fiction, 1973–1975* (1976), *Dramatika Iva Vojnovića: geneza i struktura* (1977), *Pour une poétique de la science-fiction : études en théorie et en histoire d'un genre littéraire* (1977), *H. G. Wells and Modern Science Fiction* (1977), *Science-Fiction Studies: Selected Articles on Science Fiction, 1976–1977* (1978), *Metamorphoses of Science Fiction: On the Poetics and History of a Literary Genre* (1979), *Poetik und Science Fiction. Zur Theorie einer literarischen Gattung* (1979), *Victorian Science Fiction in the UK: The Discourses of Knowledge and of Power* (1983), *To Brecht and Beyond: Soundings in Modern Dramaturgy* (1984), *Metamorfosis de la ciencia ficción* (1984), *Le Metamorfosi della fantascienza* (1985), *The Long*

March, Notes on the Way 1981–1984, Poems (1987), *Positions and Presuppositions in Science Fiction* (1988), *Armirona Arkadija* (1990), *Lessons of Japan: Assayings of Some Intercultural Stances* (1997), *Learning from Other Worlds: Estrangement, Cognition, and the Politics of Science Fiction and Utopia* (2001), *US Science Fiction and War/Militarism* (2004), *Gdje smo? Kuda idemo? Za političku epistemologiju spasa: eseji za orijentaciju i djelovanje u oskudnom vremenu* (2006), *Spoznaja, sloboda, The Dispossessed kao klasik* (2008), *Naučna fantastika, spoznaja, sloboda* (2009), *Defined by a Hollow: Essays on Utopia, Science Fiction and Political Epistemology* (2010), *Metamorfoze znanstvene fantastike* (2010), *Darko Suvin, a Life in Letters* (2011), *Preživjeti Potop: fantasy, po-robljenje i granična spoznaja* (2012).

Natalija Teodoridu (Natalia Theodoridou; 1984, Solun, Grčka), spisateljica, kvir umetnica sa doktoratom iz studija kulture. Grčkog je porekla, uglavnom piše na engleskom jeziku. Živi i radi u Velikoj Britaniji. Kratke priče, koje se obično nalaze negde na raskršću između fantastike i spekulativne fikcije, objavljuje u brojnim časopisima. Prevođena je na nekoliko jezika, među kojima su kineski i arapski. Njena priča „Ptičenje” (*Birding*) objavljena prvi put u časopisu *Strange Horizons*, dobila je *World Fantasy Award* 2018, a početkom ove godine iz štampe je izašao i njen prvi roman *Sour Cherry*.

Aleksandar Timofejevski (Aleksandr Aleksandrovič Timofeevski; 1958, Moskva – 2020, Solnjuškovo, Rusija), ruski filmski kritičar, publicista, kulturolog. Godine 1985. diplomirao je na Odseku za filmske studije Svesaveznog državnog instituta za kinematografiju. U periodu 1990–1992 radio je kao kolumnista u Moskovskim novinama i časopisu *Prestonica*, a 1992–1997 bio je kolumnista lista *Komersant*. Standardi koje je postavio, u velikoj meri su odredili rusku novinsku kritiku krajem devedesetih i početkom dvehiljaditih. Godine 1997. bio

je među inspiratorima novina *Ruski telegraf*, gde je radio kao član redakcije i kao kolumnista. Godine 1999. bio je glavni i odgovorni urednik časopisa *Vojaž*. Bio je osnivač i glavni urednik društveno-političkog i književnog časopisa *Ruski život*, koji je izlazio 2007–2013. U njemu je objavljena i prepiska Timofejevskog s Tatjanom Tolstoj, koja će činiti deo potonje

koautorske knjige *Istraga Persijanaca* (2023). Smatran je kulturnim poslenikom bez koga je društveni život Moskve bio nezamisliv. Jedan od retkih koji se može nazvati „arbitrom ukusa” ne samo jedne generacije. Objavio je za života dve knjige kulturološke esejistike: *Vesna Srednevekovъя* (*Proleće srednjeg veka*, 2016) i *Knižka-poduška* (*Knjiga za pod glavu*, 2017).